

Streszczenie referatu, który został wygłoszony na posiedzeniu Komisji Geodezji i Inżynierii Środowiska Oddziału PAN w Krakowie w dniu 25 czerwca 2019 r.

Prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew S. Piasek (PK), dr inż. Adam Różyczka (UR)

"Historyczna kartografia terenu walk pod Monte Cassino"

Począs II Wojny Światowej, w trakcie kampanii włoskiej, przełomowym momentem stała się bitwa pod Monte Cassino (zwana także *Bitwą o Rzym*). Była to raczej seria bitew, które miały miejsce od 17 stycznia do 19 maja 1944 roku, w rejonie klasztoru Monte Cassino. Niemcy, zdając sobie sprawę ze strategicznego znaczenia wzgórza Monte Cassino, zbudowali na nim (i sąsiednich wzniesieniach) pas umocnień, zwany linią Gustawa, zamykający drogę inwazji wojsk sprzymierzonych z południowych Włoch w kierunku Rzymu. W składzie wojsk alianckich - obok jednostek amerykańskich, brytyjskich, indyjskich i nowozelandzkich - walczyli tam żołnierze 2 Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Andersa. W trakcie rozpoznania terenu i przygotowania szturmów, żołnierze 12 Kompani Geograficznej 2 Korpusu Polskiego wykonali, oprócz map, wiele szkiców perspektywicznych wzgórz i budowli z kilku stanowisk obserwacyjnych.

Autorzy podjęli próbę analizy wybranych szkiców, pod kątem ich parametrów geometrycznych i zgodności z mapą, wykonaną w 1944 roku w oparciu o zdjęcia lotnicze. Część z tych szkiców nie jest rysunkami perspektywicznymi tylko panoramicznymi (odwzorowanymi na powierzchni walcowej albo sferycznej), z podaną podziałką kątową i odległościami. Prawdopodobnie miały one być wykorzystywane do ostrzału artyleryjskiego - świadczyć o tym może ich prezycja. Na uwagę zasługuje również wręcz artystyczne przedstawienie szczegółów terenu.